

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA DZIAŁAŃ BOJOWYCH

por. Piotr **ROSIŃSKI**

Agenda

Cel zajęć: Zapoznać szkolonych z ogólną charakterystyką działań bojowych.

Czas: 1x 45min

- 1   Podział działań taktycznych

- 2   Definicja działań bojowych

- 3   Obrona

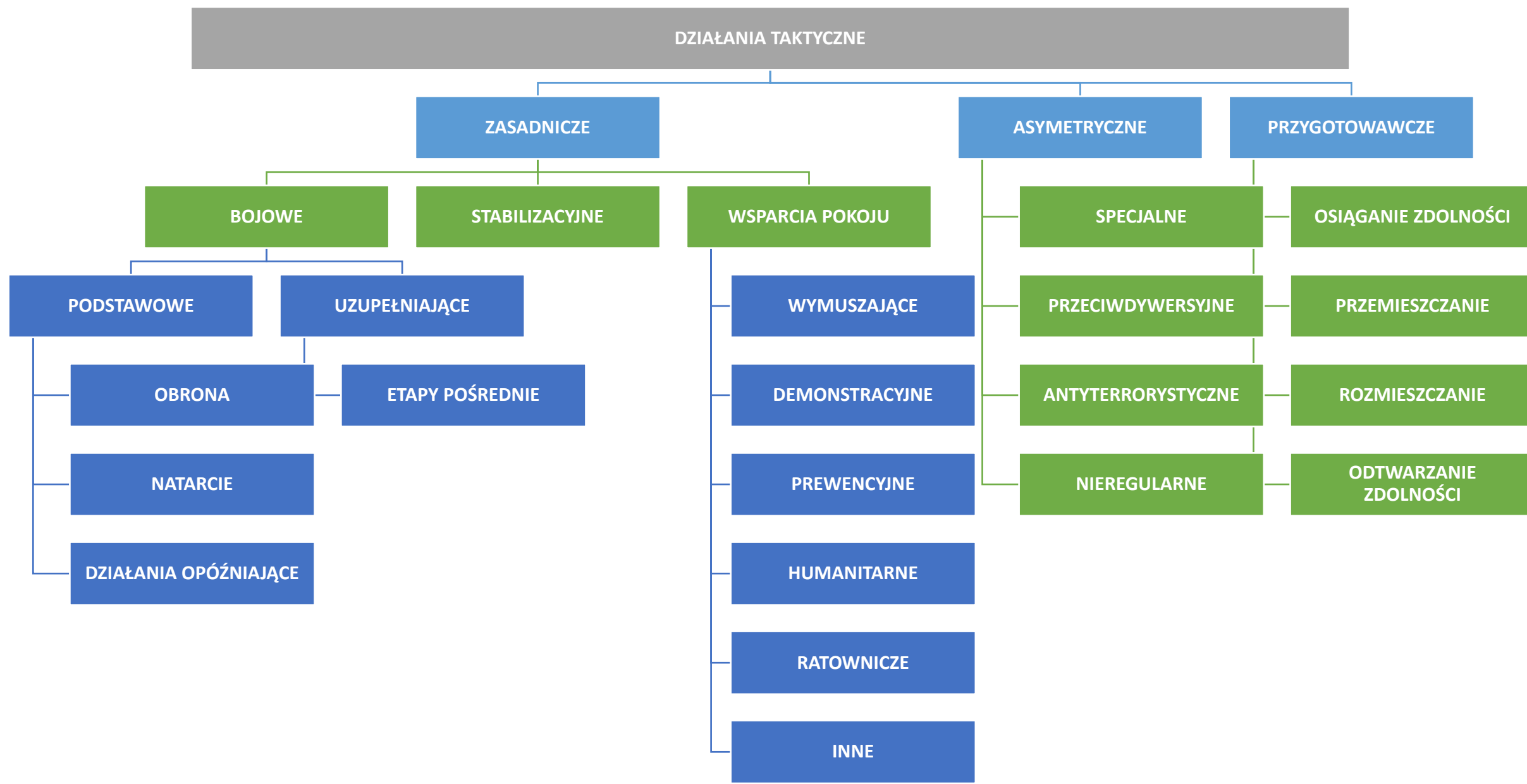

- 4   Natarcie

- 5   Działania opóźniające

Podział działań taktycznych

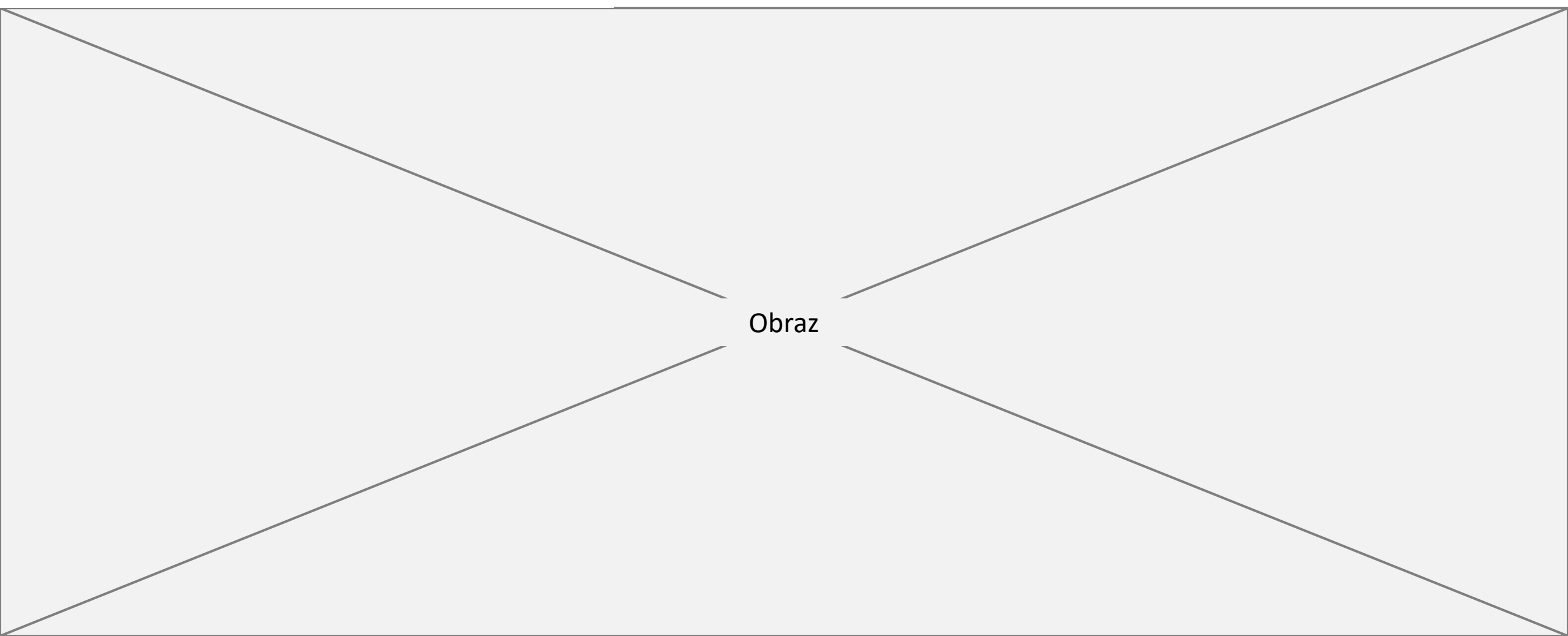
Działania bojowe to wszelkie działania związków taktycznych, oddziałów i pododdziałów na polu walki.

Celem działań bojowych jest pozbawienie możliwości działania wojsk przeciwnika, opanowanie lub utrzymanie określonego terenu. Istotą działań bojowych jest walka, w której jeden z podmiotów przeciwdziała drugiemu oraz dąży do osiągnięcia przeciwstawnego celu.

[Regulamin Działań Wojsk Lądowych, DWLąd 115/2008, Warszawa 2008]

Obrona

Podstawowy rodzaj walki jest działaniem zamierzonym lub wymuszonym, zwykle podejmowanym, kiedy przeciwnik posiada inicjatywę, w celu udaremnienia lub odparcia uderzeń wojsk przeciwnika, zadania im maksymalnych strat, utrzymania zajmowanego obszaru (pasa, rejonu), zyskania czasu oraz stworzenia warunków do działań zaczepnych. Działania obronne jest to przeciwdziałanie działaniom ofensywnym przeciwnika.

Obraz

Obrona

CELEM OBRONY jest uniemożliwienie przeciwnikowi opanowania terenu, rozbicie nacierających wojsk, załamanie jego natarcia oraz przejęcie inicjatywy, a ponadto:

- utrzymanie określonego terenu (rejonu);
- rozbicie przeciwnika;
- zatrzymanie natarcia przeciwnika i stworzenie warunków do wykonania kontrataku;
- zmuszenie przeciwnika do przyjęcia walki w niedogodnym dla niego terenie;
- zmniejszenie potencjału bojowego przeciwnika i załamanie jego natarcia.

Obraz

Obrona

OBRONA MOŻE BYĆ PRZYGOTOWANA:

- zawczasu
- doraźnie

OBRONA MOŻE BYĆ:

- manewrowa
- pozycyjna

Obraz

Obrona

CZYNNIKI DECYDUJĄCE O TRWAŁOŚCI OBRONY TO:

- teren,
- rozpoznanie,
- walka elektroniczna,
- głębokość obrony,
- wzajemne wsparcie,
- skupienie głównego wysiłku,
- manewr,
- siła ognia,
- spójność obrony,
- działania zaczepne,
- odwody,
- dezinformacja:

Obraz

Obrona

OBRONA POWINNA SIĘ CHARAKTERYZOWAĆ NASTĘPUJĄCYMI WŁAŚCIWOŚCIAMI:

- Rozpoznaniem przygotowań i prawdopodobnych kierunków uderzeń przeciwnika;
- Wykorzystaniem właściwości taktycznych terenu do prowadzenia ognia, organizowania zapór i przeszkód (niszczeń), które ograniczą nacierającemu obserwację i manewr;
- Rozśrodkowaniem oraz maskowaniem wojsk i obiektów;
- Niszczeniem wykrytych środków rażenia i obezwładniania elektronicznego stanowisk dowodzenia i środków łączności;
- Prowadzeniem skutecznej walki ze środkami napadu powietrznego i zgrupowaniami aeromobilnymi przeciwnika;
- Prowadzeniem działań na całą głębokość ugrupowania przeciwnika w celu zakłócenia zorganizowanego rozwinięcia zgrupowania uderzeniowego i wprowadzenia odwodów;
- Wykonywaniem kontrataków i manewrów połączonych z utrzymywaniem najważniejszych rejonów decydujących niejednokrotnie o trwałości obrony;
- Sprawnym odtwarzaniu naruszonego pasa (rejonu) obrony;
- Skuteczną ochroną wojsk i obiektów logistycznych.

Obraz

Obrona

UGRUPOWANIE BOJOWE KOMPANII SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH ELEMENTÓW PODSTAWOWYCH:

1. Ubezpieczenie;
2. Pierwszy rzut;
3. Odwód (odwody);
4. Stanowisko dowodzenia;
5. Urządzenia i elementy logistyczne.

Obraz

Natarcie

Natarcie jest działaniem podstawowym, rozstrzygającym rodzajem działań bojowych polegającym na rażeniu przeciwnika, wykonaniu uderzenia, rozbicia jego wojsk i opanowaniu zajmowanego przez niego terenu.

Prowadzone jest w formie zwrotów zaczepnych w celu rozbicia wojsk przeciwnika i odzyskania zajmowanego przez niego terenu (ważnych rejonów, rubieży i obiektów). Cel ten osiąga się przez: rażenie przeciwnika, wykonanie zdecydowanego uderzenia sięgającego w głąb jego ugrupowania, rozbicie wojsk i zajęcie ważnych obiektów i rejonów.

Obraz

Natarcie

CELE SZCZEGÓŁOWE W NATARCIU:

- Zajęcie terenu;
- Zdobywanie informacji;
- Przejęcie inicjatywy;
- Pozbawienie przeciwnika sił i środków;
- Wprowadzenie przeciwnika w błąd i odwrócenie uwagi od własnego punktu ciężkości;
- Uniemożliwienie przejęcia inicjatywy przeciwnikowi;
- Rozbijanie zgrupowań uderzeniowych przeciwnika;
- Związanie przeciwnika walką, aby zapobiec przegrupowaniu lub zmianie położenia jego wojsk.

Obraz

Natarcie

TYPY NATARCIA:

- rozpoznanie walką
- rajd
- kontratak
- atak wyprzedzający
- natarcie szybkie
- natarcie planowe

FORMY NATARCIA:

- przełamanie
- pościg
- bój spotkaniowy

FAZY NATARCIA:

1. Podejście i rozwinięcie
(wyznacza się: linię wyjściową, rubieże rozwinięcia, rubieże koordynacji oraz rubież ataku)
2. Uderzenie
Walka w głębi obrony przeciwnika

Obraz

Natarcie

PRZEJŚCIE DO NATARCIA:

Do natarcia wojska przechodzą z marszu lub z bezpośredniej styczności z przeciwnikiem. Natarcie z marszu odbywa się po podejściu z głębi:

- z zajmowaniem rejonu wyjściowego;
- bez zajmowania rejonu wyjściowego.

W ORGANIZACJI WALKI UWZGLĘDNIA SIĘ NASTĘPUJĄCE ELEMENTY DOWODZENIA I KOORDYNACJI DZIAŁAŃ:

- rejonny ześrodkowania i drogi podejścia;
- rejonny wyjściowe (rejonny wyczekiwania) w pobliżu linii styczności/linii (rubieży) ataku;
- linie (rubieże) ataku;
- linie rozgraniczenia oraz linie (obszary) koordynacji wsparcia ogniowego;
- osie i drogi działania;
- obiekty natarcia (w tym obiekty pośrednie).

Obraz

Natarcie

ETAPY NATARCIA:

Niezależnie od sposobów przechodzenia do natarcia, jego przebieg można podzielić na następujące etapy:

1. podejście i rozwinięcie;
2. atak i przełamanie;
3. walka w głębi obrony przeciwnika.

UGRUPOWANIE BOJOWE KOMPANII W NATARCIU:

Ugrupowanie kompanii składa się z następujących elementów podstawowych:

1. ubezpieczenie;
2. pierwszy rzut;
3. odwód (odwody);
4. stanowisko dowodzenia;
5. urządzenia i elementy logistyczne.

Obraz

Działania opóźniające

Działania opóźniające obejmują szereg kolejnych starć o charakterze obronnym i zaczepnym, przy szeroko stosowanym manewrze siłami, środkami i ogniem prowadzonym w celu obniżenia potencjału bojowego przeciwnika, zyskania na czasie oraz stworzenia sprzyjających warunków do ostatecznego zatrzymania przeciwnika. Działania te prowadzi się w wyznaczonych pasach lub na kierunkach. Prowadzi się je w sposób zamierzony lub wymuszony. W ramach pasa lub kierunku opóźniania batalion (kompania) może mieć przydzielone rejony opóźniania, które wchodzi w skład pozycji opóźniania brygady. Pluton prowadzi opóźnianie w składzie kompanii walcząc na poszczególnych rubieżach opóźniania.

Obraz

Działania opóźniające

METODY DZIAŁAŃ OPÓŹNIAJĄCYCH

Działania opóźniające w zależności od składu i możliwości bojowych przeciwnika oraz wojsk własnych, celu prowadzonej walki i warunków terenowych są prowadzone trzema metodami:

1. opóźniania ciągłego;
2. opóźniania przemienneho (przekraczania);
3. opóźniania mieszanego (kombinowanego).

TEREN W DZIALANIACH OPÓŹNIAJĄCYCH

Pododdziały prowadzące działania opóźniające wykorzystując efektywnie teren zmuszają przeciwnika do wyczerpujących działań w celu jego opanowania. Właściwie i umiejętnie wykorzystany teren pozwala angażować mniejsze siły do prowadzenia opóźniania, a ponadto stawia nacierającego przeciwnika w niekorzystnym położeniu. Przeszkody terenowe naturalne i sztuczne w połączeniu z oddziaływaniem ogniowym zapewniają skuteczną walkę ze znacznie silniejszym przeciwnikiem.

Teren powinien być wybrany w taki sposób, aby:

- posiadał naturalne przeszkody lub łatwo byłoby w nim rozbudować sztuczne, które kanalizowałyby ruch przeciwnika;
- umożliwiał dobrą obserwację i prowadzenie ognia;
- zapewniał swobodę działania, w tym wyjście z walki.

Obraz

Działania opóźniające

METODY DZIAŁAŃ OPÓŹNIAJĄCYCH

Działania opóźniające w zależności od składu i możliwości bojowych przeciwnika oraz wojsk własnych, celu prowadzonej walki i warunków terenowych są prowadzone trzema metodami:

1. opóźniania ciągłego;
2. opóźniania przemienneho (przekraczania);
3. opóźniania mieszanego (kombinowanego).

TEREN W DZIAŁANIACH OPÓŹNIAJĄCYCH

Pododdziały prowadzące działania opóźniające wykorzystując efektywnie teren zmuszają przeciwnika do wyczerpujących działań w celu jego opanowania. Właściwie i umiejętnie wykorzystany teren pozwala angażować mniejsze siły do prowadzenia opóźniania, a ponadto stawia nacierającego przeciwnika w niekorzystnym położeniu. Przeszkody terenowe naturalne i sztuczne w połączeniu z oddziaływaniem ogniowym zapewniają skuteczną walkę ze znacznie silniejszym przeciwnikiem.

Teren powinien być wybrany w taki sposób, aby:

- posiadał naturalne przeszkody lub łatwo byłoby w nim rozbudować sztuczne, które kanalizowałyby ruch przeciwnika;
- umożliwiał dobrą obserwację i prowadzenie ognia;
- zapewniał swobodę działania, w tym wyjście z walki.

Obraz

Działania opóźniające

CEL DZIAŁAŃ OPÓŹNIAJĄCYCH

Zyskanie czasu na przygotowanie kolejnych działań;

Opóźnienie manewru przeciwnika przez zadawanie mu strat zmniejszających jego potencjał bojowy;

Przejęcie inicjatywy przez celowe wprowadzenie przeciwnika w obszar, w którym jest on bardziej podatny na wykonanie ataku lub kontrataku;

Uniknięcie walki w niesprzyjających warunkach i zabezpieczenie tym samym wojsk własnych przed atakiem;

Określenie głównego kierunku natarcia przeciwnika.

Wyprowadzenie wojsk w sytuacji zagrożenia zniszczeniem przez przeważające siły przeciwnika.

Obraz

Działania opóźniające

OD OBRONY DZIAŁANIA OPÓZNIAJĄCE RÓŻNIĄ SIĘ TYM, ŻE PODCZAS ICH PROWADZENIA:

- unika się rozstrzygających starć;
- pozycje i rubieże opóźniania organizuje się w celu zatrzymania nacierającego na określony czas;
- kontrataki na ogół wykonuje się mniejszymi siłami, głównie w celu oderwania się wojsk własnych od przeciwnika i odejścia na kolejną pozycję opóźniania;
- większość sił i środków ogniowych rozmieszcza się na przednich skrajach poszczególnych pozycji opóźniania;
- z reguły oddziałom (pododdziałom) wyznacza się szersze pasy działania.

Oddziały (pododdziały) prowadząc działania opóźniające muszą walczyć w sposób wysoce manewrowy, umiejętnie łącząc trwałość z aktywnością.

Obok walki na kolejnych pozycjach opóźnienia skutecznym środkiem hamującym ruch przeciwnika są zasadzki, planowane wcześniej bądź organizowane doraźnie. Niemniej efektywne są pola minowe, zwłaszcza narzutowe oraz zaskakujące uderzenia śmigłowców bojowych i grup desantowo-szturmowych.

Na szeroką skalę należy prowadzić również walkę na tyłach przeciwnika

Obraz

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ
[KONIEC PREZENTACJI]

JAWNE